

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-119/2024-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja ovoga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Snježane Horvat-Paliska i Radmile Bolanča Vuković, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Glorjane Čičak kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Palir d.o.o., Zagreb, Dane Duića 3, OIB:19383246503, kojeg zastupa opunomoćenik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. iz Zagreba, Branimirova 29, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, OIB:95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 33, OIB:36162371878 i GIC GRADNJE d.o.o., Zagreb, VIII. Ravnice 4A, OIB:35533914102, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 17. srpnja 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/24-01/190, urbroj: 354-02/13-24-11 od 14. svibnja 2024.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o odabiru naručitelja Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, klasa: 404-01/21-01/11, urbroj: 511-01-171-24-47 od 21. ožujka 2024., kojom je u otvorenom postupku javne nabave, predmet nabave: izvođenje radova na dijelu složene građevine, Paviljon 4 – rekonstrukcija, cjelovita obnova, unutar kompleksa Policijske akademije u Zagrebu odabrana ponuda ponuditelja GIC GRADNJE d.o.o., Zagreb (točka 1. izreke). Pod točkom 2. izreke osporenog rješenja odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

2. Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj iznosi kronologiju žalbenog postupka odnosno podatke o ranijim rješenjima tuženika donesenim u povodu njegovih žalbi na Odluke o odabiru od 11. listopada 2023. i 11. siječnja 2024., donesene u istom postupku javne nabave (rješenje od 14. prosinca 2023. i rješenje od 4. ožujka 2024.), a kojima su navedene Odluke bile poništene i predmet vraćen naručitelju na ponovno odlučivanje. S obzirom da mu je osporenim rješenjem žalba

prvi puta odbijena, ističe da tek sada ima pravni interes za podnošenje tužbe. Stoga smatra netočnim navod tuženika da je imao mogućnost i ranije osporavati nepravilnosti na koje se pozvao u svojoj trećoj žalbi, budući da je odabrani ponuditelj tek nakon prve žalbe upotpunio svoj troškovnik, temeljem kojeg je donesena druga Odluka o odabiru, pa se on u svojoj prvoj žalbi nikako nije mogao pozivati na nepravilnosti iz dopunjenog troškovnika. U vezi s tim navodi nadalje da se ne slaže sa stajalištem tuženika danim u prvom rješenju od 14. prosinca 2023. da je neuredno popunjavanje troškovnika tj. izostanak popunjavanja podstavki u troškovniku otklonjivi nedostatak ponude, jer je to stajalište suprotno sadržaju točke 2.6. i točke 6.4. dokumentacije o nabavi, koje citira. Također ne prihvaća stav tuženika da činjenice koje nije ispitivao u prethodnim žalbama ne mora ispitivati niti povodom prigovora iznesenih u kasnijoj žalbi, te smatra da se takvim pristupom krši njegovo ustavno pravo na pristup sudu i pravo na pravni lijek. Ističe da iz rješenja nije jasno koje su mu to činjenice bile ili mogle biti poznate i u prethodnom žalbenom postupku. Smatra nepravilnim i zaključak tuženika iz drugog rješenja od 4. ožujka 2024. da su njegovi navodi iz podneska od 14. veljače 2024. zakašnjeli, jer se on tim podneskom u roku od 5 dana očitovao na odgovor naručitelja na žalbu, u kojem je naručitelj sam potvrdio da se iznos iz ponude i iznos iz troškovnika ne slažu zbog netočnog iznosa do kojeg je došlo jer je ponuditelj u troškovniku umjesto iznosa na dvije decimale, kako je to bilo određeno u dokumentaciji o nabavi, stavljao iznose na tri i više decimala. Objašnjava da je povodom tih navoda naručitelja samo podsjetio na odredbe dokumentacije o nabavi koju je sam naručitelj sastavljao, pa da tuženik isticanje tog nepravilnog postupanja naručitelja nije mogao ocijeniti kao zakašnjeli prigovor i takvo postupanje potvrditi. Nadalje smatra paušalnim i nejasnim obrazloženje tuženika da naručitelj u drugom ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda nije utvrđivao nove činjenice niti prikupljao nove dokaze koji bi mogli biti predmet njegove treće žalbe. Ističe da se do sada u ovom postupku javne nabave povodom svih njegovih žalbi tuženik nije upuštao u ocjenu troškovničkih stavki na koje je ukazivano u žalbama, niti na njegove navode i prigovore, već je prvi puta netočno zaključio da su sve nepravilnosti otklonjive, drugi puta je rekao da je o tome već odlučio i da ne može ponovno odlučivati o istim navodima, dok je tek u trećem žalbenom postupku rekao da je sve prigovore tužitelj mogao i prvi puta iznijeti u žalbi. Ponavlja da je takvo postupanje tuženika protivno njegovim ustavnim pravima da se žalba ispita i da se da jasno pojašnjenje osnovanosti ili neosnovanosti žalbenih razloga. Smatra da je svaki žalbeni postupak neovisan postupak, jer se pokreće povodom nove i zasebne odluke o odabiru, u kojem je potrebno ispitati sve činjenice i žalbene navode. Također, iznosi stajalište da Sud, ukoliko uvaži navod tuženika da treba gledati i prethodne žalbe i prethodna rješenja, treba ispitati i ispravnost stavova iznesenih u tim rješenjima i žalbama. Ukazuje i na pogrešnu primjenu odredbi članka 404. stavka 1. i stavka 2. točke 8. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22. – dalje: ZJN), jer u konkretnom slučaju postoji ponuda koja ima jedan iznos (8,894.547,65 eura) dok je u troškovniku, koji je sastavni dio ponude i temeljem kojeg je ponuda dana upisan drugi iznos (8,878.215,00 eura), pa je stoga zaključak tuženika da nije našao postojanje osobito bitnih povreda postupka na koje pazi po službenoj dužnosti nepravilan. Predlaže da Sud poništi osporeno rješenje tuženika te da usvoji njegovu žalbu i poništi Odluku o odabiru od 21. ožujka 2024. te predmet vrati naručitelju na ponovni postupak. Potražuje naknadu troška upravnog spora za sastav tužbe u iznosu od 25.000,00 eura.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu iz razloga iznesenih u obrazloženju osporenog rješenja. Navodi da tužitelj u tužbi samo sporadično osporava rješenje od 14. svibnja 2024., dok se većina tužbenih navoda odnosi na pobijanje ranijih rješenja iz istog postupka javne nabave i to rješenja od 14. prosinca 2023. (dalje: 1. rješenje) i rješenja od 4. ožujka 2024. (dalje: 2. rješenje). Navode tužbe smatra neosnovanim, prvenstveno zbog pogrešnog tumačenja zakonskih odredbi kojima je reguliran žalbeni postupak i upravni spor, te u prilog navedenog citira relevantno materijalno i postupovno pravo (članak 3. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, te odredbe članka 4. stavka 3., 399. stavka 2., 401. stavka 1., 404. stavka 1., 2. i 3., 406., 420. i 421. stavka 1. ZJN-a). Ističe da tužitelj u odnosu na 1. i 2. rješenje nije podnio tužbu u zakonskom roku te navedena pravomoćna rješenja ne mogu biti predmet ispitivanja u ovom upravnom sporu. Smatra da tužitelj tužbenim navodima nije dokazao da bi osporeno rješenje bilo nezakonito. Ističe da je iz obrazloženja tog rješenja jasno vidljivo koje su to činjenice iznesene u žalbi tužitelju bile poznate ili mogle biti poznate i u prethodnim žalbenim postupcima. Osporava navod tužitelja da se na nepravilnosti koje iznosi u ovoj žalbi nije mogao pozivati u prvoj žalbi. Ovo stoga što je riječ o eventualnim nepravilnostima u ponudi odabranog ponuditelja, te su cijene stavki koje su tužitelju sadasporne bile navedene već u troškovniku koji je dostavljen u ponudi i u odnosu na koje ponuditelj nije dopunjavao troškovnik. Ističe također da je različitost cijene ponude iz dopunjenog troškovnika i zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda tužitelju bila poznata prilikom izjavljivanja druge žalbe. S obzirom da je u prethodnim žalbenim postupcima tužitelj imao mogućnost osporavati valjanost ponude odabranog ponuditelja u svim dijelovima za koje smatra da su nepravilni ili nezakoniti, a što je propustio učiniti, navodi da isticanje novih žalbenih navoda u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja ili postupak pregleda i ocjene ponuda o činjenicama koje su tužitelju ranije bile poznate, nije dopušteno te bi to bilo protivno i načelu učinkovitosti i ekonomičnosti iz članka 399. ZJN-a. Poziva se na praksu ovoga Suda odnosno pravno stajalište izraženo u više odluka, prema kojem činjenično stanje koje je bilo ili je moglo biti predmetom prethodne žalbe, ne može biti žalbeni navod u kasnijem žalbenom postupku. Pojašnjava da su iz istog razloga u 2. rješenju žalbeni navodi koji se odnose na eventualni propust ispravka računске greške u pojedinim stavkama (I.a.5.1. BGG1a, BBG1b, BBG1c, BBG2a, BBG2b, BBG2c, BOG1a, BOG1b i I.a.6.17.SS1.) ocijenjeni kao zakašnjeli, jer su također mogli i trebali biti istaknuti u prvoj žalbi na prvu Odluku o odabiru, dok je navod koji se odnosi na razliku u cijeni iz dopunjenog troškovnika ocijenjen kao zakašnjeli jer nije istaknut u roku za žalbu već u naknadnom podnesku tijekom žalbenog postupka, kako je to vidljivo iz obrazloženja 2. rješenja. Ističe da se rok za davanje očitovanja na odgovor naručitelja na žalbu ne može smatrati novim rokom za izjavljivanje žalbe, te je tužitelj u pravodobnoj žalbi trebao istaknuti sve žalbene navode, a posebice zbog činjenice da su mu činjenice i okolnosti na kojima temelji te navode bile poznate od trenutka zaprimanja druge Odluke o odabiru. Osporava navod tužitelja da mu je povrijeđeno ustavno pravo na pristup sudu i pravo na žalbu, budući da pravo na žalbu nije apsolutno, već je podvrgnuto određenim ograničenjima, a koja proizlaze iz citiranih odredaba ZJN-a. Smatra neosnovanim i navod tužbe da je po službenoj dužnosti trebao utvrditi osobito bitnu povredu postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. ZJN-a, jer se konkretno činjenično stanje ne može podvesti pod točku 8. navedene odredbe, budući da činjenica da je cijena iz dopune troškovnika različita od prihvaćene cijene koja je evidentirana računskom pogreškom tužitelju nije mogla biti nepoznata u

trenutku izjavljivanja druge žalbe, a što je vidljivo i iz provedenog žalbenog postupka. Nastavno iznosi razloge zbog kojih smatra da je naručitelj pravilno postupio kada je u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja primijenio institut upotpunjavanja i pojašnjenja ponude iz članka 293. ZJN-a te pozvao odabranog ponuditelja na otklanjanje očitih grešaka u troškovniku, koje su utvrđene 1. rješenjem tuženika, a primjena kojeg članka nije dovela do pregovaranja u vezi s kriterijem za odabir ponude ili ponuđenim predmetom nabave niti je povrijeđeno načelo jednakog tretmana, o zakonitosti kojeg postupanja naručitelja je odlučeno 2. rješenjem od 4. ožujka 2024. Također navodi da je iznos troška upravnog spora koji tužitelj potražuje protivan članku 79. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.). Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

4. Zainteresirana osoba Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske u odgovoru na tužbu osporava navode tužitelja glede nezakonitosti rješenja tuženika. Smatra ispravnim stav tuženika da se ispunjavanje podstavki u troškovniku unutar stavki (kompleta) smatra otklonjivim nedostacima ponude, budući da naknadno ispunjavanje jediničnih cijena od strane ponuditelja po pozivu naručitelja nije utjecalo na ukupnu cijenu ponude, niti je ona promijenjena. Također navodi da je tužitelj imao mogućnost osporavati nepravilnosti iz troškovnika već u prvoj žalbi, što međutim nije učinio. Smatra neosnovanim i navode tužitelja o postojanju bitne povrede postupka, budući da je on kao naručitelj svim ponuditeljima dostavio upit za ispravak računске pogreške koji su oni prihvatili, te je nakon ponovne provjere i ispravka odabrani ponuditelj priznao ispravak i prihvatio ispravljeni iznos nove cijene ponude, što je utvrđeno u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda. Budući da je postupak donošenja osporenog rješenja pravilno proveden i rješenje osnovano na zakonu, predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

5. Odabrani ponuditelj GIC GRADNJE d.o.o., iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na tužbu.

6. Odgovori tuženika i zainteresirane osobe (naručitelja) dostavljeni su tužitelju sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) odnosno članku 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. – dalje: ZUS).

7. U očitovanju na odgovor tuženika tužitelj u bitnom ostaje kod svih do sada iznesenih navoda, Ističe da je sud jedini ovlašten tumačiti i primjenjivati zakonske odredbe na konkretne situacije u slučaju spora. Pri tome osporava pravno tumačenje tuženika u primjeni propisa, navodeći da ono ne proizlazi iz ZJN-a. U očitovanju na odgovor zainteresirane osobe (naručitelja) osporava navode naručitelja, te ističe da je u dokumentaciji o nabavi izrijekom predviđeno odbijanje ponude kao posljedica neurednog popunjavanja troškovnika, pa da praksa na koju se naručitelj poziva nije primjenjiva u ovom slučaju. Ne slaže se s navodom da naknadnim ispunjenjem jediničnih cijena od strane odabranog ponuditelja nije došlo do izmjene ponude, te dostavlja tablicu iz koje se vidi da je množenjem količine i upisane jedinične cijene podstavke nastala razlika u cijeni u odnosu na cijenu ponuđenog kompleta. Navodi da je to isticao već ranije u postupku javne nabave, o čemu se tuženik međutim nije očitovao na način da bi priznao da se cijene razlikuju i da je ta razlika dopuštena. Smatra pogrešnim tumačenje naručitelja da različiti iznosi u ponudi i u troškovniku predstavljaju računsku pogrešku te da na istu povredu tuženik ne pazi po službenoj dužnosti. U nastavku iznosi svoje mišljenje o tome što je naručitelj trebao napraviti nakon dostavljene ponude od 4. siječnja 2024. s popunjenim podstavkama

troškovnika, s obzirom da je odabrani ponuditelj mijenjao svoj troškovnik. Ostaje kod navoda iznesenih u tužbi i predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti usvoji.

8. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Ispitujući osporeno rješenje sukladno članku 47. stavku 1. i članku 114. stavku 3. ZUS-a, koji se primjenjuje na temelju članka 169. stavka 1. istog Zakona, a na temelju podataka spisa i razmatranja navoda svih stranaka, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja time što je odbio žalbu tužitelja izjavljenu protiv Odluke o odabiru od 21. ožujka 2024. Prema stanju spisa razvidno je da je tuženik odlučujući o predmetnoj žalbi razmotrio činjenična i pravna pitanja odlučna u konkretnom slučaju, te je za svoju odluku dao valjane, pravno relevantne razloge utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni i tumačenju mjerodavnih odredaba materijalnog prava.

10. Iz podataka spisa predmeta dostavljenih ovom Sudu tijekom upravnog spora razvidno je da je naručitelj Odluku o odabiru od 21. ožujka 2024. donio u ponovljenom postupku, nakon što je tuženik rješenjem, klasa: UP/II-034-02/24-01/50, urbroj: 354-02/13-24-7 od 4. ožujka 2024. u povodu žalbe tužitelja poništio Odluku o odabiru koju je naručitelj donio 11. siječnja 2024., te je predmet vraćen naručitelju na ponovno postupanje. Iz navedenog rješenja proizlazi da je tuženik Odluku od 11. siječnja 2024. poništio isključivo iz razloga što je naručitelj odabir ponuditelja GIC GRADNJE d.o.o. izvršio bez da ga je prethodno zatražio produženje roka valjanosti ponude i jamstva za ozbiljnost ponude koji je istekao tijekom postupka javne nabave 31. prosinca 2023., a sukladno točki 6.8. i točki 7.4.1., u svezi točke 7.5. dokumentacije o nabavi. Tuženik je žalbene navode u tom dijelu ocijenio osnovanim te je utvrdio da naručitelj nije izvršio svoju obvezu iz dokumentacije o nabavi i članka 216. stavka 2. ZJN-a, prema kojoj odredbi ako tijekom postupka javne nabave istekne rok valjanosti ponude i jamstva za ozbiljnost ponude, javni naručitelj je obavezan prije odabira zatražiti produženje roka valjanosti ponude i jamstva od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu u primjerenom roku ne kraćem od pet dana.

11. Istim rješenjem tuženik je ostale žalbene navode kojima je tužitelj osporavao zakonitost ponovljenog postupka pregleda i ocjene ponuda, kao i valjanost ponude odabranog ponuditelja odbio primjenom odredbe članka 404. stavka 3. ZJN-a, ocjenjujući da je iste tužitelj mogao isticati u ranijem žalbenom postupku, pozivajući se pri tome i na odredbu članka 406. stavka 1. točke 4., članka 420. stavka 1. točke 7. i članka 425. stavka 6. istog Zakona. Također je po službenoj dužnosti, u skladu s odredbom članka 404. ZJN-a utvrdio da ne postoje osobito bitne povrede postupka javne nabave propisane odredbom stavka 2. toga članka. Naime, Odluka o odabiru od 11. siječnja 2024. donesena je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda provedenom u izvršenju ranijeg rješenja tuženika klasa: UP/II-034-02/23-01/616, urbroj: 354-02/13-23-11 od 14. prosinca 2023., kojim je bila poništena prva Odluka o odabiru koju je naručitelj u istom postupku javne nabave donio 11. listopada 2023. i to iz razloga što se odabrani ponuditelj GIC GRADNJE d.o.o. pri izradi ponude nije pridržavao jasne upute za popunjavanje troškovnika iz točke 2.6. dokumentacije o nabavi, jer kod osam stavki troškovnika istaknutih u žalbi, a koje se sastoje od više podstavki, nije upisao jedinične cijene za sve podstavke unutar navedenih stavki iskazanih kao komplet, već je naveo jediničnu i ukupnu cijenu tih stavki. Tuženik je također u tom žalbenom postupku utvrdio da taj propust odabranog ponuditelja u popunjavanju troškovnika predstavlja otklonjivi nedostatak ponude, uz uvjet da upotpunjavanjem troškovnika ne dođe do izmjene opisa ili količina stavki niti do

izmjene ukupne cijene kompleta odnosno u konačnici cijene ponude, te je na temelju članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN-a predmet vratio naručitelju na ponovno postupanje. Prema podacima spisa nije sporno da je nakon citiranog rješenja sukladno pravnom shvaćanju tuženika odabrani ponuditelj GIC GRADNJE d.o.o. na traženje naručitelja dostavio upotpunjeni troškovnik sukladno odredbama dokumentacije o nabavi u onim stavkama koje su bile predmetom žalbe u prvom žalbenom postupku, čime je nedostatak ponude zbog kojeg je predmet naručitelju bio vraćen na ponovno postupanje otklonjen. S obzirom na navedeno, tuženik je u rješenju od 4. ožujka 2024. ocijenio neosnovanim navode žalbe kojima je tužitelj osporavao valjanost ponude odabranog ponuditelja u odnosu na druge (nove) stavke troškovnika koje nisu mijenjane u ponovljenom postupku, a u odnosu na koje u prvom žalbenom postupku nije osporavao pravilnost popunjavanja troškovnika, te navod tužitelja da troškovnik nije ispunjen na dvije decimale, kao i prigovor da je u rješenju tuženika od 14. prosinca 2023. pogrešno primijenjen članak 293. stavak 1. ZJN-a, dok je navod tužitelja da se cijena u dopuni troškovnika razlikuje od prihvaćene cijene, koja je osim toga nepravilno evidentirana računskom pogreškom, ocijenjen zakašnjelim jer nije bio istaknut u žalbi nego u podnesku dostavljenom nakon isteka roka za žalbu.

12. Odluku o odabiru od 21. ožujka 2024., koju je naručitelj donio u ponovljenom postupku u izvršenju citiranog rješenja tuženika od 4. ožujka 2024., tužitelj je u novoj žalbi osporavao u bitnom iz istih razloga na kojima je temeljio svoju žalbu na Odluku o odabiru od 11. siječnja 2024., a na kojima temelji i tužbu u ovom upravnom sporu.

13. Odredbom članka 425. stavka 5. ZJN-a propisano je da je svatko dužan poštovati izvršnu odluku Državne komisije, a prema odredbi stavka 6. toga članka Zakona naručitelj je obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

14. Prema članku 404. stavku 1. ZJN-a u žalbenom postupku Državna komisija postupa u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti pazi na postupovne pretpostavke i osobito bitne povrede iz stavka 2. toga članka, a prema stavku 3. istog članka Zakona Državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave.

15. Člankom 420. stavkom 1. ZJN-a propisan je obavezni sadržaj žalbe, te prema točki 7. žalba obvezno sadržava žalbeni navod (opis nepravilnosti i obrazloženje).

16. Prema postojećim podacima spisa, naručitelj je u ponovljenom postupku postupio prema rješenju tuženika od 4. ožujka 2024. i primjedbama danim u tom rješenju, te je sukladno članku 216. stavku 2. ZJN-a i točki 7.4.1. dokumentacije o nabavi prije odabira zatražio od odabranog ponuditelja produženje roka valjanosti ponude i jamstva za ozbiljnost ponude, koji je istekao tijekom postupka javne nabave. Iz točke 14. Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda od 21. ožujka 2024. (Podaci o pojašnjenju ili upotpunjavanju informacija ili dokumentacije) te iz priloga Zapisniku i priložene dokumentacije proizlazi da je odabrani ponuditelj u ostavljenom roku dopunio svoju ponudu dostavljajući izjavu od 19. ožujka 2024., kojom se rok valjanosti ponude produljuje do 31. svibnja 2024. i garanciju Zagrebačke banke za ozbiljnost ponude broj: 2404000785 sa rokom važenja do 31. svibnja 2024. Stoga je osporenim rješenjem pravilno utvrđeno da je nova Odluka o odabiru donesena u zakonito provedenom postupku pregleda i ocjene u kojem nisu prekršena načela javne nabave iz članka 4. ZJN-a niti postoje bitne povrede postupka javne nabave u smislu članka

404. stavka 2. i 3. toga Zakona, a imajući u vidu sve naprijed iznesene podatke o prethodnim žalbenim postupcima, kao i naprijed citirane mjerodavne odredbe ZJN-a.

17. Suprotno navodima tužitelja, u postupku koji je prethodio donošenju Odluke o odabiru od 21. ožujka 2024., osim pribavljanja izjave o produljenju isteklog roka valjanosti ponude i jamstva, naručitelj nije u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja utvrđivao nikakve nove činjenice niti pribavljao nove dokaze čija bi kontrola mogla biti predmet ocjene u žalbenom postupku u kojem je doneseno osporeno rješenje. Stoga je tuženik, polazeći od pravne prirode i načela žalbenog postupka iz članka 399. ZJN-a te načela javne nabave iz članka 4. stavka 3. toga Zakona, prema kojem je naručitelj obvezan primjenjivati odredbe ovoga Zakona na način koji omogućava učinkovitu javnu nabavu te ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava, pravilno žalbu tužitelja ocijenio neosnovanom.

18. S obzirom na naprijed izneseno, pravilno je utvrđeno da je tužitelj valjanost ponude odabranog ponuditelja u svim dijelovima koje osporava u novoj žalbi, imao mogućnost i trebao osporavati u prethodnim žalbenim postupcima. Prema pravnom shvaćanju ovoga Suda, izraženom i u dosadašnjoj sudskoj praksi, pravilno je stajalište tuženika prema kojem se sukladno odredbi članka 404. stavka 3. ZJN-a, kao i načelima javne nabave, ne mogu s uspjehom isticati prigovori odnosno žalbeni navodi koji su vezani za činjenična i pravna pitanja koja su bila poznata ili mogla biti poznata tužitelju u prethodnom postupku pregleda i ocjene ponuda, a koja se u ponovljenom postupku nisu mijenjala, bez obzira što te navode podnositelj žalbe eventualno po prvi puta iznosi. Pri tome tuženik valjano tumači da činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe, a koje sukladno članku 404. stavku 3. ZJN-a nije ovlašten kontrolirati, obuhvaća i činjenice koje su mogle, a propustom tužitelja (žalitelja) nisu bile istaknute ranije.

19. Nadalje, tužitelj u ovom upravnom sporu ne može s uspjehom isticati prigovore kojima osporava pravilnost odluka tuženika i njegovih stavova te primjenu i tumačenje zakona u naprijed citiranim pravomoćnim rješenjima od 14. prosinca 2023. i 4. ožujka 2024., koja rješenja nisu predmet ocjene u ovom sporu. Stoga navodi tužbe istaknuti u tom smislu, a prema kojima tužitelj u bitnom smatra da je naručitelj predmetni ponovljeni postupak pregleda, ocjene i odabira ponuda proveo nezakonito, odnosno novu Odluku o odabiru donio protivno zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, nisu meritorno razmatrani, budući da su isti ocijenjeni u prethodnom pravomoćnom rješenju tuženika od 4. ožujka 2024.

20. Imajući u vidu naprijed izneseno, tužitelj pogrešno smatra i da je tuženik po službenoj dužnosti trebao utvrditi postojanje osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. točke 8. ZJN-a. Naime, prema toj odredbi osobito bitna povreda postupka javne nabave postoji kada naručitelj nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu izvora prava, što je bilo od utjecaja na zakonitost postupka, a za koju žalitelj nije znao niti mogao znati u trenutku izjavljivanja žalbe. U konkretnom slučaju nisu stoga ispunjene pretpostavke za primjenu citirane odredbe, kako to pravilno navodi tuženik u odgovoru na tužbu.

21. S obzirom na navedeno, prema ocjeni ovoga Suda, pravilno je utvrđeno da Odluka o odabiru kojom je naručitelj prihvatio ponudu ponuditelja GIC GRADNJE d.o.o. nije nezakonita. Tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, a koje je relevantno za odlučivanje o predmetnoj žalbi, niti pravilnost primjene materijalnog i postupovnog prava u konkretnom slučaju odnosno zakonitost rješenja

tuženika donesenog u granicama zakonom propisanih ovlasti iz članka 404. i 425. ZJN-a. Pri tome Sud ne nalazi da je postupanjem tuženika povrijeđeno pravo tužitelja na pristup sudu, imajući u vidu shvaćanje Ustavnog suda RH, izraženo u nizu odluka, da pravo na pristup sudu nije i ne može biti apsolutno, već je podvrgnuto ograničenjima, osobito kad se radi o pretpostavkama koje se tiču dopuštenosti ulaganja pravnih sredstava, na koje se shvaćanje pozvao i tuženik u odgovoru na tužbu.

22. Kako navodi tužbe nisu osnovani niti od utjecaja na donošenje drukčije odluke odnosno rješavanje predmetne upravne stvari, na temelju članka 116. stavka 1. ZUS-a odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude.

23. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora valjalo je odbiti na temelju članka 147. stavka 1. ZUS-a (točka II. izreke).

U Zagrebu 17. srpnja 2024.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić

Broj zapisa: **9-3086a-61ad2**

Kontrolni broj: **02981-109f4-ca388**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Gordana Marušić-Babić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.